

Nr 151.

Av herr **Ljunggren, August**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om behandling av alkoholister.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 193, föreslås i § 3, att »i varje kommun skall finnas en nykterhetsnämnd» och att, för den händelse ej särskild sådan nämnd blivit tillsatt, den skall utgöras av kommunens fattigvårdsstyrelse. I § 4 stadgas vidare, vilka befogenheter och förpliktelser skola åligga densamma.

Sedan interneringslagens omfattning blivit så väsentligen inskränkt, som framgår av § 1 i kungl. propositionen, bliva givetvis nykterhetsnämndernas befogenheter i samma mån begränsade. Men redan med den omfattning, lagen enligt propositionen skulle få, är det klart, att de kommunala nykterhetsnämnderna komma att erhålla en ansvarsfull och krävande ställning. För att det skall bliva dem möjligt att i någon mån fylla de anspråk, som säkerligen komma att ställas på dem, är det av den största vikt, att de inom sig sluta element, som genom erfarenhet och verkligt intresse äro väl skickade för den maktpåliggande och grannliga uppgiften. Bäst skulle denna synpunkt ha tillgodosetts, för den händelse lagförslaget medgivit enskilda sammanslutningar, skyddvärn etc. att taga hand om de i § 4 angivna uppgifterna. Därigenom hade även den nödiga kontakten upprätthållits med på nykterhetsområdet verkande organisationer och andra liknande sammanslutningar. Då man nu emellertid valt en annan väg och det icke lär finnas utsikt att utan större rubbningar av lagförslaget få en ändring till stånd på denna punkt, så tillåter jag mig att hemställa om ett tillägg till § 3, varigenom ovan angivna och enligt min mening högst betydelsefulla kontakt skulle kunna mera effektivt och permanent upprätthållas, särskilt med de organisationer, vars alldeles speciella med-

verkan man påkallar genom bestämmelserna i § 4 mom. 2. Detta tillägg kunde lämpligen fogas till § 3 i tredje stycket omedelbart efter den mening, som börjar med »Särskild nykterhetsnämnd — — — —» och som slutar med »— — — — kommunalstämmorna», och föreslår jag följande lydelse, som jag emellertid ber utskottet modifiera eller omformulera på lämpligt sätt: »I sådan nykterhetsnämnd böra så vitt möjligt insättas ett lämpligt antal organiserade nykterhetsvänner». För den händelse denna passus inskjutes, kunde följande stycke börja på detta sätt: »Om dylik nämnds sammansättning i övrigt, val av ledamot» etc.

Det torde böra erinras därom, att denna princip — att vid tillsättandet av vissa kommunala uppdrag taga särskild hänsyn till sådana medborgargrupper, som kunna tänkas hava ett särskilt intresse och särskilda kvalifikationer — icke är ny utan återfinnas exempelvis i § 25 i kungl. förordningen om taxeringsmyndigheter. Att en tillämpning av denna princip i nu ifrågavarande fall är särskilt påkallad, anser jag för min del vara alldeles uppenbart.

Kunde då härtill fogas en bestämmelse i § 4 av den art, som herr Alfred Petrén i motion anvisar, så är det min övertygelse, att de olägenheter, som obligatoriska kommunala nykterhetsnämnder måste medföra, skola i väsentlig mån motverkas.

När det gäller ett så omfattande och maktpåliggande räddningsarbete, som här är fråga om, så är det enligt min mening av den allra största betydelse, att de frivilliga organisationer och personliga krafter, som finnas, tagas i anspråk.

På grund av vad jag sålunda anfört, hemställer jag,

att Riksdagen ville vid ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 193 ävenledes besluta, att vid tillsättandet av de enligt § 3 stadgade kommunala nykterhetsnämnderna i desamma skola inväljas ett lämpligt antal medlemmar ur nykterhetssällskapen.

Stockholm den 26 april 1913.

August Ljunggren.